

Драган Симовић

ПОНОВНО РОЂЕЊЕ
БЕЛИХ БОГОВА

*Перуну, Милошу, Јелени, Ленки и Дрини,
унуцима и унукама својим,
посвећујем ову књигу.*

Песник

**Издавачка радионица слободних уметника
С В А Р О Г**

(М. Воркапић/А. Лековић)

библиофилско/ауторско издање

Мали Стапар

7523. године по старом србском календару

ПРЕДГОВОР

Драги читаоци, пред вама се налази трећа књига песника и књижевника Драгана Симовића у издању издавачке радионице слободних уметника „Сварог“.

Читајући ове лирске записе и тумачећи их, а при томе користећи обе мождане хемисфере: десну мождану хемисферу за емоције и леву за здраво расуђивање, човек просто осети да постоји и нека друга стварност, те да су ови редови који су пред вама кључ који отвара капије нашег ума - и то оне капије ума које воде до помало заборављеног света наших предака, а који је вековима био ту, дубоко скривен у нама самима. Свест данашњих Срба је толико сужена, док се знање о Боговима и Прецима циљано потискује и затире, а све то захваљујући хиљадугодишњој заблуди која нам је наметнута кроз практиковање религијских образаца скројених од туђина и изниклих у беживотној пустињи, а наместо

наших бујних и са природом и њеним законима усклађених веровања. Данас србски народ проживљава врхунац тог испирања мозга - но одважни духови, трске које мисле, као наш Драган Симовић - надахнути песник и истанчани филозоф србске исконске мисли и паметарнице, усуђују се да високо дигну главу до звезда самих и да јатом својим светлих промишљања, блиставим духом и разбором буду луче новог србског препорода. Та обнова нашег колективног Бића долази из најдубљих дубина Правасељене, израња из тмине векова, са извора Постања и који осветљава пут нашем Белом Роду у звездано Будуће. Зато ови лирски записи и служе да помогну читаоцу да разбистри ум, како би започео тежак и трновит пут ка складу и љубави према свим живим бићима и свим световима који га окружују.

Реч уредника

ПЕСМА О СМISЛУ

Немогуће је живети без неких узвишених,
божанских замисли.

Живот без неких узвишених, божански замисли
и није живот са смислом.

Смисао живота може бити само оно што је
изнад живота, што је веће од
живота и што је извор самога живота.

Оно што храни и узноси живот,
што обогаћује и оплемењује живот,
што одржава и твори живот –
смисао је живота!

СВЕТЛОСТ У СВЕСТИ

Свака реч мора да се изговара
и пише из Свести.

Свака реч мора да буде исцељујућа и
животодајна.

У свакој изговореној и написаној речи мора да
се осећа присуство Створитеља.

Дух Стварања мора да прожима сваку реч.

Судбина наше душе повезана је
са судбином речи.

Како се опходимо према речи коју изговарамо
и пишемо, тако се и према
души властитој опходимо.

Нису људи творци речи, већ богови!

Богови су људима подарили речи, да би људи
преко речи и кроз речи узрасли до богова.

Поздрављајмо се у духу наших
божанских предака:

Здравља светлим мислима твојим!
Здравља светлим речима твојим!
Здравља светлим сновима твојим!

Јер, мисли, речи и снови творе и чине сушто
суштаство наше.

Светлост у мислима, речима и сновима јесте
Светлост и у Свести нашој.

О РАТНИЦИМА И ДУХОВНИЦИМА

Сврха сваке духовности, сваке посвећености па и сваке религиозности јесте уздизање и узрастање до Божанске Свести, до Божанске Свесности, до Божанске СамоСвесности.

Божанску Свест можете звати и Космичком Свешћу, ако вам је тако воља, ако је то вашем унутарњем бићу ближе и јасније.

Песнички речено, сврха је свега онога што умно, словесно и освешћено чинимо, да се уздигнемо понад ове жабокречине, понад ове мочваре, понад ове каљуге неосвешћеног и бесловесног живота и живљења којим владају моћне узрочно-последичне силе, које нас вазда вуку надоле у незнађе и бесмисао, у таму и ништавило.

У овоме се свету, на Земљи, води непрестани рат - рат за Живот са Сврхом и Смислом.

За овај наш живот, за овај наш животни ток,
будност је битна.

Нисам рекао да је будност важна,
већ управо тако - битна!

Зато што је битност понад важности;
битност је највиши ступањ важности.

Бити будан, значи: бити повезан са Свешћу,
бити Биће Свести.

Надаље, бити будан, значи: бити одговоран.

Одговоран пред Створитељем који је у нама,
у нашем најдубљем унутарњем бићу,
бити одговоран пред Духом Стварања,
бити одговоран пред Божанском Свешћу.

Побеђен је само онај непријатељ
којега смо победили у Пољу Свести.

Ако то знамо, онда нам је јасно зашто су се све
србске победе на ратничком пољу,
после кратког времена,
преобраћале у србске поразе.

Зато што Срби већ вековима ниједног свог
непријатеља нису победили у Пољу Свести.

Сваки онај непријатељ којега не победимо у
Пољу Свести, лукаво се прикраде и
(заобилазним и невидљивим путем) ушуња,
потуљено увуче, у наше унутарње биће -
свеједно да ли у Биће Личности, или,
пак, у Биће Народа.

Узалудне су све наше победе на војничком и
ратничком пољу, ако своје душмане
нисмо победили
тамо где се једино и побеђују - у Пољу Свести.

Штавише, дешава се да непријатељ којега смо
победили само на војничком пољу,
после неког времена,
гле, бива још јачи и жешћи!

Зашто Срби ниједног свог непријатеља, у
последњих десетак векова, нису победили у
Пољу Свести?

Зато што је србски народ давно остао без
словесног духовног племства,
без онога што се зове културна елита.

За опстанак Рода и Народа битне су две касте
– каста ратника и каста духовника.

Народ без тих двеју сушних каста и није више
Словестан Народ, већ најобичније
крдо за кланицу.

Ми смо све време у последњих десетак векова
имали из самог Бића Народа самониклу и
самобитну касту ратника, али, нажалост,
никада нисмо имали самосвојну
и самобитну касту духовника.

Хајде, сада, у овоме трену, да песнички и
сликовито разјаснимо како су се све србске
победе после кратког времена преобраћале у
србске поразе.

Да би непријатељ био истински поражен за сва
времена, онда морају усаглашено и
усаображено (усаглашено и усаображено са

Галактичким Језгром) да дејствују обе касте
- каста ратника и каста духовника.

Каста ратника побеђује непријатеља на
војничком пољу, што је нижи ступањ победе, а
потом каста духовника тај исти рат наставља,
али на једном вишем ступњу, и тако у Пољу
Свести коначно (коначно!)
побеђује непријатеља.

Тек тада је (и само тада!) непријатељ
побеђен за сва времена.

Срби, данас, у овоме часу вечности,
немају више ни касту ратника
ни касту духовника.

То је истина, сушта истина,
коју морамо да освестимо.

Колико могу, и шта могу, Срби да учине без тих
двеју сушних каста - када знамо да управо те
две касте и држе Биће Народа - видећемо!

МОЈИ ГАЛАКТИЧКИ ПРЕЦИ

Срби су много што-шта преживели у својој
стотину векова дугој повесници,
али ова понижења,
овај јад, ову духовну беду,
овај стид и срам - неће преживети.

Ниједан народ у својој повесници није био
тако понижен до скота, до последњег скота.

Оваква понижења могу да доживе, и преживе,
само они који се више не рачунају у људе, не
рачунају у словесне народе.

Са становишта духовне науке, са једног вишег
ступња Свести, боље је да смо нестали, да смо
заувек нестали са овога света, него што смо
доживели сва та понижења.

Оно изабраних и одабраних Срба, оно расних и
самосвесних Срба, знам, поуздано знам, неће
преживети ова понижења Србства.

Одлазиће један по један, један за другим, или, пак, сви скупа, са овога света, а остаће само они Срби који у суштини, у бити, и нису Срби, већ само користе лажна србска имена, да би што више обрукали и понизили Србство.

Заиста, Србство је овога пута понижено и обрукано за сва времена.

После овога и неће више бити никаквога Србства на Земљи, већ ће опстати нешто што је ругање Србству, нешто што је спрдња са Србством.

Враћам се својим коренима, својим боговима и прецима, враћам се првобитном бићу звездане расе, враћам се прецима Стриборјанима, Хиперборејцима и ТраАријевцима, враћам се вери својих посвећених предака, јер са овим Србима који се ругају свему Србском, уистини, немам ничег заједничког, нити то може бити мој род, нити, пак, то јесте мој народ.

Не желим да ови лажни, да ови вештачки
створени Срби брукају моје богове и моје
претке који су и живели и умирали, и, опет, и
умирали и живели држећи се Сварожнице,
држећи се Галактичке Вертикале.

Ми смо од ПраВасељене, од Духа Стварања, од
Свести, од Створитеља добили многе дарове, а
један од тајинствених дарова јесте и тај, да
смо ми кадри не само да мењамо и стварамо
своју судбину, већ можемо - у својој
стваралачкој машти, у сновима својим - да
бирамо, да стварамо, и да обликујемо како
своје потомке тако и своје претке.

Нека се свако од нас изјашњава како год
пожели - јер свако од нас ствара своје претке -
али, што се мојега бића и суштаства тиче, ја
сам Стриборјанин, Хиперборејац, ПраАријевац,
потомак посвећених божанских предака, који и
данас живе у Галактичком Језгру и, који ми,
све време, припомажу у овоме свету привида,
варки и опсена.

Ови лажни и вештачки створени Срби нису
моји Срби, нису Срби орлови и соколи, нису
Срби летачи, већ су то пузавци и гмизавци који
су Србство понизили до скота,
до последњег скота.

Неће ме више ништа ни везивати ни повезивати
са њима, нити у овоме свету
нити у иним световима.

Кретаћу се усамљен као носорог, као степски
вук, повезан са својим Галактичким Прецима,
повезан Бесмртним Боговима.

Нека у овоме свету скончам као последњи
просјак – јер сам међу овим лажним и
вештачки створеним Србима одувек и живео као
просјак (будући да су ме све време, од када
знам за себе, вазда прогањали и кажњавали за
све оно што сам, као песник, чинио за Србство)
– али ћу до свршетка свог земаљског животног
тока остати веран Светоме Завету својих
Галактичких Предака.

НАША ПРВОБИТНА ВЕРА

Срби су кроз векове највише страдали
од јудео-хришћана.

За Србе су једно те исто ислам и јудео-
хришћанство.

Србима су ближи будисти и таоисти од било
којег јудео-хришћанског народа.

Наравно да под Србима подразумевам и Русе,
будући да су Руси само Руси Срби.

Рим и Цариград за нас су једно те исто.

За нас је једно те исто источно и западно
јудео-хришћанство.

И једни и други све чињаху на нашем
вековном сатирању и затирању.

Ово је почетак свих почетака, ово је почетак
нашег буђења и освешћивања.

Док то не освестимо, ми не можемо напред.

Напросто, не можемо!

Оно што су нам чинили ватикански језуити, то
исто (само прикривено!) чињаху и
грчки калуђери.

Јудео-хришћанство јесте јудео-хришћанство,
свеједно да ли је источно или западно.

Никада ми не бисмо запали турскога робства,
да нас пре тога јудео-хришћани не
преполовише, да не затрше
многа племена наша.

Турци су били само последица страшних
јудео-хришћанских погрома над Србима.

Док то не освестимо, ми не можемо
ни напред ни навише.

Ми никуд не можемо све док тога
не будемо свесни.

А управо тога морамо бити свесни, јер нас
велики послови чекају у будућности.

Јудео-хришћанско православље нема никакве
везе са Србством.

Наше је само ведсрбско Православље.

То је наша Вера, то је наш Пут.

Јудео-хришћанско православље јесте вера
оних који већ вековима и тисућама година
раде на нашем сатирању и затирању.

Наша Вера јесте Знање звездане расе.

Знање наших галактичких предака.

Наша Вера, то је наш ген, наш светлосни запис,
наша првобитна светлост, наше посвећеништво,
наше стваралаштво.

Све што тражимо напољу, у спољноме свету,
то је већ у нама, у нашем унутарњем бићу.

НАШ СВЕТ ЧЕКА ДА СЕ РОДИ

Овај свет није наш свет.

Наш свет је далеко негде
с ону страну овога света,
далеко негде с ону страну
свих видљивих ствари и појава
у овоме свету.

Наш свет чека да се роди!
Али, не може да се роди,
све док се до темеља не разори
овај погани и трулежни свет.

Зато овај свет мора да умре,
да би могао да живи
један будући свет.

Свет у којем,
уместо богова,
владају људи-гмазови -
не треба ни да постоји.

Наш свет чека да се роди!

Радујмо се -
радујмо се срцем и душом! -
да што пре нестане
и у огњу живоме сагори
овај погани и трулежни свет.
Што пре нестане овај свет,
пре ће се и родити
наш свет!

Јер наш свет
не може да се роди -
а већ одавно чека да се роди! -
све док постоји
овај погани и трулежни свет.
Највећа сметња нашем свету,
на звезданом и тајносаном путу остварења,
јесте управо овај свет,
у којему је човек-гмаз
дошао на место Бога Вишњега.
Наш свет -
још увек! -
чека да се роди!

ЉУБАВ НАШЕГ СРЦА

Љубав нашег Срца
претвара се у Дивотну
(Унутарњу) Светлост
која обасјава душе и светове.

Колико је Љубави у нама,
толико је и Светлости
у Срцима нашим.

Човек без Љубави
временом губи Душу
и престаје бити Биће.

Нема Живота без Љубави,
ни у овоме свету
нити у иним световима!

СРБСКЕ ГУСЛЕ

Древни србски дух сачували су наши гуслари
(мада је правилније рећи гуслачи).

Гуслари су путујући песници који су наше
ведско предање, нашу етику и наш мит,
преносили у форми стиха-десетерца.

Жива песничка реч има много снажније дејство
од писане песничке речи.

Захваљујући усменим, путујућим и лутајућим
песницима, ми, Срби, смо, више од иних
европских народа, сачували свој ведски,
хиперборејски и аријевски идентитет.

Јудео-кршћанска религија и идеологија није
се ни коснула нашег ведског бића и суштаства.

И у време највећих и најжешћих погрома
јудео-кршћанске инквизиције, ми смо остали
ведски хиперборејски Срби.

Гусле су нас сачувале.

Гусле су знамен и симбол нашег опстанка и
идентитета.

Гусле су знамен и симбол нашег вековног
духовног и културног отпора мрачној
идеологији јудео-кршћанства.

Зато, увек с љубављу, с поштовањем и
респектом, морамо говорити о гуслама и
нашим усменим песницима.

Гуслари су наши аеди, наши ришији, наши
барди, наши мелоди.

О РАСИ БОГОВА И БОГИЊА

Ко има прошлост, има и будућност; а ко има
прошлост и будућност, има и садашњост, има
овај тренутак вечности, има вечно сада.

Што је већа прошлост,
већа је и будућност.

Колико је векова иза нас,
толико је и снаге у нама.

Срби су древан народ; Срби су вечан народ.

Срби су првобитни Хиперборејци,
првобитни Аријевци.

Срби су Раса, Велика Раса.

Раса божанских бића.

Раса Богова и Богиња.

Кад кажем Срби, мислим на ВедСрбе, мислим
на Беле Србе.

Међу нама, данашњим Србима, има седам
посто Белих Срба, ВедСрба, Срба
Хиперборејаца и Срба Аријеваца.

Сасвим довољно за један Нови Почетак.
За један Нови Почетак у Вечности и Бескрају
светова и звезданих јата.
Бели Срби, ВедСрби не подлежу Духу Времена
и Духу Света.

Они обитавају у Духу Вечности,
у Духу Стварања.
Они бораве на Земљи међу људима који су
подложни Духу Времена и Духу Света, али
нису под утицајем Духа Времена и Духа Света.

Зато што имају моћну заштиту из Виших
божанских светова, из Галактичког Језгра.
Они су под изравном заштитом Великог Оца и
Велике Мајке.
Они су изабрани.
Они су посвећени.
Они се понашају и живе попут Богова и
Богиња.

ПУТ КА СВАРГИ

Кад немаш страха,
онда си ти оно што јеси;

кад немаш страха
онда се Дејство Духа Стварања
у тебе низводи;

и ти тада биваш једно са Једним;

биваш дух са Духом;
биваш сутворац са Творцем;

биваш бог са Богом,
и бог у Богу биваш!

Знање је Пут навише,

Пут ка Сварги,
Пут ка Пра Светлости,
Пут ка Пра Животу.

ГНЕВ ТРА СРБСКИХ БОГОВА

Древно предање, записано у Књизи Кедровој,
подно Звезде Вечерњаче, у Траскозорје
Стриборије, на Беломе Тупку Света.

По једном древном стриборијском предању,
што је записано у Књизи Кедровој пре двадесет
и седам векова, Србе, сустопице, прати Гњев и
Проклетство Белих Ведских Богова, будући да
су, по силаску са Тупка Стриборије,
прекршили Свети Завет који су имали са
Боговима и Великим Прецима, примивши
туђинску веру, страну својему Бићу и Битију, и
тако променивши свој предачки
светлосни запис.

Бели Риши сведоче о Звезданој Раси, која
давно некада обитаваше на Беломе Тупку
Света, подно Звезде Вечерњаче, чији Свети
Језик бејаше усаображен са Светом Вером
својих Божанских Предака.

Спустивши се, у Траскозорје Стриборије, на
Подневне Земље, Бели су Срби напустили
Свету Веру, и прихватили параверу и
параобичаје, као и поглед на живот и свет, од
оних народа који не припадају Звезданој Раси,
и који никада не могу бити усаображени са
Звезданом Расом.

Тако је прекршен Свети Завет, у само
Траскозорје Света васпостављен, а тај
прекршај је, истовремено, био и раскидање
везе између Богова, на једној, и Племена
Ведских Срба, на другој страни.

У чему се састоји Гњев Ведских Богова?

Гњев Ведских Богова састоји се у губитку
многих Божанских Дарова, које су Ведски Бели
Срби милошћу Великог Духа Стварања од
самог Постања примали.

Пре раскида Светог Завета, Срби су поседовали
дарове божанског јасновиђења и божанског

јасночујења, божанског самоисцељивања и
божанске дуговекости, божанског
самообновљења и божанске бесмртности
(могли су да се преселе из Света у Свет, те да
сами обнове сва своја животна тела и обличја,
као и да сами изаберу место и окружење
поновног рођења, препоновљеног живота!), што
је све било васаображено са Тпра Васељеном и
са Великим Духом Стварања.

Од некада непобедивих Светих Ратника
Светлости, од Оних Ратника пред којима су у
трону нестајале све паклене и ине земне
војске, у данашњих Срба остала је само
тињајућа неустрашивост и тек бледо
присећање на своје Божанско Порекло.

Уместо Бесмртних Ратника, појавише се
ратници што страдавају и гину
на свим бојним пољима.

Уместо Божанских Господара Света, Срби су
постали слуге и робови нижих земних раса,

гоњени и прогоњени са свих земаља, низа све
векове, кроза све нараштаје.

Како у Кедровој Књизи, љубичастом вагром
записано стоји, Гњев се Ведских Богова може у
Милост Богова преиначити, само поновним
васпостављењем Светога Зевета, илити,
обновљењем Свете Вере и Светога Језика!

Док се то не догоди, Срби ће све више и више
страдавати, и полако нестајати, прогоњени и
мучени управо од оних сеновитих народа чију
су параверу и примили!

На овоме ступњу Ппада, Срби не могу да појме
и схвате, да је паравера коју су примили од
народа рептила и народа звери, праузрок и
праразлог њиховог вековног
мучеништва и нестајања.

ПАМТИ СВОЈЕ ВЕЛИКЕ ПРЕТКЕ

Памти своје Велике Претке,
и призивај их у сновима својим;

и буди једно с њима,
свуда и свагда!

Памти своје Велике Претке:
Сварога, Сваргу, Сваруну;
Перуна, Свевиди, Велеса;
Ора, Стрибора, Асколда;
Сербону, Свјатлану, Сербу, Србицу;
Мокошу, Весну, Ладу, Орану!

Памти своје Велике Претке,
и призивај их
у сновима својим;
и бићеш, устини,
моћнији од свих -
вековима већ заклетих -
Непријатеља својих!

РАСА И РОД

Само буђење, препознавање и освешћивање
Ведског Духа у Србском Бићу
може да спаси Србство.
Свест о Миту и Пореклу,
Свест о Боговима и Прецима.

Вера и Знање Божанских Предака - то је Србски
Пут Светлости!

Све туђинске религије, сва туђинска учења, сва
знања туђина - што пре одбацити и заборавити!

Сваки расни Србин мора имати Свест о Раси.
Зато што реч Раса на ведсрбском значи Род.

Рашани су једно од древних имена за Србе.
Расија је земља Раса, земља Рашана.

Сварог је Отац Раса.
Мокоша је Мајка Раса.

Издати Расу, значи - издати Богове и Претке,
издати Веру и Знање, издати Небо и Земљу.

Само у Раси и Роду ти можеш бити – Ти!
Изван Раса и Рода, ти си тек сенка и утвара,
привид и опсена.

У туђинским верама, у туђинским учењима и
знањима, нема суштог тебе, нема битног тебе!

Јудео-кршћанство, јудео-ислам, јудео-
бољшевизам, јудео-мундијализам – то је Пут
Смрти за расног ВедСрба.

Пробуди се, и схвати,
да Пут Живота води
кроз Језгро ПраВасељене,
где обитавају и бивствују
твоји Богови и Преци!

ПИСМО ГАЛАКТИЧКЕ ВЕРТИКАЛЕ

Сваки расни и освешћени Србин зна, да се Србска Азбука зове Србица, те да је настала пре седамдесет и пет векова.

Србица је рођена из галактичких знамења звездане расе као јединствено и заједничко писмо свих ведских, аријевских, словесних прасрбских племена.

Од примања божанског писма (Србице) почиње бројање година по ведсрбском КолоДару. Дуго смо се питали, шта се значајно догодило у ведсрбској духовној повесници, да би од тог догађаја почело бројање година!

Наравно да нигде до тога нисмо могли да дођемо у земаљским светим списима и књигама, будући да су ведсрбске свете списе и књиге заклети врази ВедСрбства вековима уништавали, рушили и спаљивали.

Али, све оно што је на Земљи уништено, увек
ће се у Акаши наћи, јер је Акаша вечна и
неуништива.

Увидом у Акашу, дошао сам до познања, да је
са примањем писма од бога Срба почело
бројање година међу свим звезданим, ведским,
аријевским племенима и родовима.

Писмо илити азбука зове се Србица, по богу
Србу, те стога ту азбуку не смемо звати
ћирилицом, јер тиме бришемо многе векове
нашег словесног и стваралачког
присуства на Земљи.

Будући да је Србица примљена од богова, свако
писмено, свако слово јесте, истовремено, и
галактички знамен.

Надаље, Србица, као божанско писмо (као
Писмо Богова), има два упоредна дејства -
овострано и онострано; као и двојно значење у

општењу: по хоризонтали - између човека и човека, а по вертикали - између људи и богова. Србица, у духовном и оностраном, повезује Земљу са Небом, Јав са Навом и Правом.

Преко Србице се одвија галактичко
умрежавање свих потомака
првобитне звездане расе.

За Србицу још можемо рећи,
да је Писмо Вертикале.

Док су сва ина земаљска писма - писма
хоризонтале, Србица је (као ПраПисмо) -
Писмо Галактичке Вертикале.

О ЛИЧНИМ ИМЕНИМА У БЕЛИХ (ХИПТЕРБОРЕЈСКИХ) СРБА

Од свих индо-европских, индо-аријевских
народа, Срби имају најлепша, најзнаменитија и
најсликовитија лична имена.

Ако је име знамен, онда се по личним именима
може видети, осетити и схватити
душа србског народа.

Реци ми како се зовеш, па ћу ти рећи какав си,
гласи једна ведсрбска пословица.

Срби имају најобимнији речник личних имена
која су сачувана од најдревнијих времена до
дана-дањег, и, по богатству личних имена, не
може се ниједан индо-аријевски народ
поредити са Србима.

Сви су ини индо-европски народи, са
прихватањем јудео-кршћанства, одбацили
своја праизворна и праискона имена, само су
Срби успели да сачувају сва своја предачка
имена, не одбацивши ни једно
једино предачко име.

Ни наши једнородници и једноплеменици,
Руси, нажалост, нису успели да сачувају своја
древна имена, имена својих звезданих,
хиперборејских предака, већ су преузели
библијска, семитска, јудејска и јелинска
имена, тако да су и преко самих - туђинских -
имена, отуђени, како од предака, тако и од
предања, мита, Вере, Знања и Славе.

У србска лична имена пресликана је свеколика
ведсрбска душа, свеколики ведсрбски дух,
свеколика ведсрбска онострана повесница,
свеколика ведсрбска космогонија, теогонија и
митологија, свеколико мировозреније и
тајинствено ведсрбско свезнање.

Не зна се која су србска лична имена лепша,
знаменитија и сликовитија:
да ли мушка или женска!

Србска лична имена по дрвећу, по биљкама, по
цвећу, по животињама, по птицама, по рекама,
по небеским појавама, планетама и звездама,

по Сунцу и Месецу, по врлинама,
одликама и особинама.

Србским личним именима обухваћена је
свеколика космичка и божанска поетика;
обухваћен је овострани и онострани Космос;
обухваћена је васколика Правасељена.

Заиста, сви индо-аријевски народи могу
само да позавиде Србима на лепоти и дивоти
личних имена, јер њима њихова имена ништа
не казују, зато што у себи не садрже никакву
дубљу поруку, никакав знамен и никакву
космичку и божанску праслику.

*Има једно име – често – у Срба, које звучи
библијски и јелински, али му порекло није ни
библијско ни јелинско, већ ведсрбско.*

То је име МАРКО.

*МАРКО је изведено од древног ведсрбског,
аријевског и хиперборејског имена МРКО!*

(МРКША, МРКАЉ, МРКУТА, МРКИ.)

Познато је, одавно, да само Срби имају речи и имена без иједног самогласника.

Да би Јелини и ини несрби могли да изговоре име МРКО, они су морали, између сугласника М и Р, да убаце самогласник А, и тако је, временом, од имена МРКО настало и остало име МАРКО, које су прихватили и туђински народи.

Али, сваки би Србин МАРКО требало да зна, да је његово праизворно (ведсрбско, хиперборејско, аријевско) име МРКО.

За почетак је довољно само да зна.

Стога, нека МАРКУ, за почетак, име МРКО буде магијски, тајинствени, тајносани, заштитни и онострани знамен.

ОДА СРБСКОМ РОДУ

Ма какав да је мој Србски Род,
за мене ће Он бити најдражи
и најмилији Род.

Најдражи и најмилији Род
у световима, овостраним и оностраним;
најдражи и најмилији Род у Васељени;
најдражи и најмилији Род
међу звезданим јатима.

Нека Срби за свет буду и најгори Народ,
за мене ће Они увек и вазда
бити најбољи, најлепши, најпааметнији и
најплеменитији Народ.

Борићу се за свој Србски Род
до коначног свршетка
живота својега у овоме свету;
борићу се за Србство
и када будем напустио овај свет

и прешао у тајинствене
оностране светове.

Јер ко не љуби Род свој,
тај никога и ништа љубити не може,
ни у видљивим нити у невидљивим
световима и пространствима.

Ја се нисам родио
да бих уживао живећи и боравећи
у Србскоме Народу,
већ сам у овај свет дошао
да нешто учиним за Србски Народ,
и да остварим и живим
вековни Србски Сан.

Ма какав да је мој Србски Род,
за мене ће Он бити
најдражи и најмилији Род.

КАЖА О РУЈАНИ И РУЈАНУ

Из духовне ризнице ВедСрба

На Белом Тупку Стриборије, на Земљи Девет
Месечевих језера, окружених Вилинском и
Звезданом гором, обитавало је племе Рујевита,
племе Рујних ВедСрба, који су живели
усаображено са Великом Мајком Природом, са
Боговима и Славним Прецима својим.

Био је то народ посвећен у многе тајне Неба и
Земље, народ у којег је цветала лепота
божанског ведсрбског језика, лепота вајања
камена и дрвета, лепота вилинке и поезије,
лепота читања звезданих јата, лепота витештва
и ратничког духа.

И догоди се, онако како се у бајкама и песмама
догађа, да се роди велика љубав између
песника и ратника Рујана и златоткаље и
ратнице Рујане.

Њиховој несвагдањој лепоти и великој љубави
сви се саплеменици дивљаху, од најмлађих до
настаријих. Седобради жреци и мудраци често
би позивали Рујана и Рујану у Свете гајеве, под
Дрво Живота, да им предају древна знања и
умећа, будући да су њих двоје већ прећутно
били одабрани од целог Тплемена да, када још
мало ојачају, преузму водство
Народа Рујних Срба.

Напросто, Рујан и Рујана су били миљеници, не
само својих родитеља, браће и сестара, већ
свих иних у Тплемени ВедСрба Рујана.

Често би њих двоје, с вечери у сутон, појахали
своје крилате беле коње, јездећи обалом
најдужег и најширег Месечевог језера, подно
Вилинске горе. То је заиста била дивотна
слика коју би умео само посвећени живописац
да нариса!

Подно румених вечерњих облака, према Сунцу
на заласку, језде на белим коњима, на белим
пегазима, Рујан и Рујана!

Понад њих се орила умилна песма вила и
вилана, и два орла бела, великих крила, над
њима пловише.

И Лада и Весна, и Љељо и Велес бејаху
њихови заштитници.

И догоди се тако, а тако се вазда догађа у
кажама и причама, у песмама и бајкама, да
једне вечери, кад су Рујан и Рујана далеко од
Земље својега Племена одјездили, упадну у
заседу једног дивљег Норманског племена,
које је одувек било непријатељски
расположено према Племену ВедСрба Рујана.

Рујана ухвате и свежу у узе, а Рујана им некако
вешто и хитро измакне, али је, ипак, у потаји,
криомице, пратила дивље мајмунско племе, да
би видела куда воде Рујана, те да би му
љубављу својом помогла да се избави ропства,
будући да су Дивљи Нормани били познати по
томе што хватају младиће и девојке из
околних племена,
и онда их у бело робље продају.

Већ је био изгрејао пун Месец, румен и жут,
када су пришли Земљи Нормана, и Рујана је
видела јасно спрам месечине, како Рујана
одводе у високу камену кулу, која се дизала на
окомитој и стрмоглавој великој стени, уз коју
нико не би могао без крила да се успење.

Сва тужна и уплакана, Рујана се у позно доба
ноћи врати у своје Племe.

Одмах је пробудила седобраде жреце и
мудраце, и у даху им испричала
шта се догодило.

До у праскозорје старци су већали о томе како
да избаве и спасу Рујана, али као да им је све
време измицало право решење.

Тада им изненада приступи Стари Срб,
звездочатац и пчелар, и рече да зна како ће да
избаве Рујана.

Отрча у свој пчелињак, отуд донесе завежљај у
којему бејаху бочица меда, свилен конач,
потом још једно клупко нешто дебљих нити,

дугачко уже и зеленкасто златкаста буба са
рогом као у носорога која се зове јеленак.

Кад приђеш стени, говорио је Рујани седобради
Срб, онда ћеш отворити ову бочицу меда,
медом ћеш намазати рошчић јеленку, а за
јелнка ћеш везати овај свилен конач и
усмерити га навише према кули, управо ка
прозору високе куле, потом ћеш за свилен
конач везати ове дебље нити, а за те нити, на
крају, везаћеш уже.

Јеленак веома воли мед, и мирис меда на рогу
вући ће га напред, просто ће га омамљивати, и
он ће ићи увек и вазда у правцу мириса меда,
скретати неће ни лево ни десно, и тако ће
стићи до Рујановог прозора, а онда ће Рујан већ
знати шта му је чинити!

У сам освит зоре Рујана је са ланеном торбом
похајала својега белог пегаза, и они који су је
испраћали и посматрали како нестаје у
плаветно руменакастој измаглици језера,
имали су осећај да језди брже и од самога

белог ветра.

Хитро се обрела подно високе стене,
звиждуком је позвала Рујана, и кратко му
поручила да чека јеленка који ће га
избавити и спасити.

Кад је свилен конач везала за ножице јеленка,
а потом медом намазала рошчић, и када га је
усмерила ка прозору куле, јеленак је као
стрела, као да следи сунчеву осу, убрзано
кренуо уз стену ка врху куле.

Већ после једног часа, Рујан се муњевито
низвео низ уже до подножја стене, где га
чекаше Рујана скривена у грму, и за тили час
њих двоје, а да стражари још ни приметили
нису, појашаше белог пегаса, и несташе у
бујним шумама Стриборије.

Предање каже, да су Рујан и Рујана, те исте
године, у румену и жуту јесен, са својим
одабраним ведсрбским ратницима, до ногу
потукли Нормане и заувек их протерали иза
Леденог мора.

ПОСЛЕДЊИ РАТНИКОВ ПЛЕС

(РАЗГОВОР ИЗМЕЂУ ДВОЈИЦЕ
ВЕДСРБСКИХ РАТНИКА)

Гледам те, соколе и брате Стриборе Даждбоже Сварожићу, из битке у битку, из боја у бој, како смирено и неустрашиво на бојноме пољу пред битку стојиш; и како на твојему лицу и у очима твојим, ни сенке од страха нема; и како чудно поиграва коњиц твој и како се ти у седлу с коњицем повијаш као на љуљашци; и како отвараш пролаз копљем и сабљом испред себе; и како се сви врази наши, кад тебе угледају, као сенке распршују; реци ми, брате и соколе Стриборе Даждбоже Сварожићу, какве то тајне знадеш, које су нама осталим ратницима тајинствене и непојамне?

Кад на бојно поље крочим, никада не гледам
колико је испред мене врага, ни какви су врази,
већ поглед тада усмерим високо понад бојнога
поља, пут најсветлије тачке небеснога свода, и
у својему срцу заклићем прецима и свим
бозима нашим.

И тада почне кроза ме да струји божанско
животно дејство, од темена главе, низ кичму и
уде, све до прстију ножних; и кад осетим да
сам сасма прожет дејством предака и богова,
тада бивам лаган као дашак горски, и у мени
потом не бива ни трунке страха никаквога, као
да врази испред мене и нису живи створи, већ
сенке и утваре из неких тмина и раселина.

Па кад заиграм кољица, и ја с коњицем у седлу
заплешем, осетим у трену да смо и коњиц и ја
за копље изнад поља узнети, и да лебдимо
понад свега што пољем гамиже.

Моје копље тада само погађа мету, моја сабља
тада сама сече враге, а високо горе, понад

белих облака у плаветном прстену свода, језде
моји преци и бози наши броде.

Тада свим бићем својим унутарњим осетим да
је живот вечан, да нема ни почетка нити
свршетка имаде; и знам да ништа не може да
ми се догоди без допуста наших богова и
предака.

Ето, сад знадеш, брате и соколе Перуне Оре
Дајбожићу, с каковим посвећењем ја у битку
улазим, и знадеш да је свака моја битка као
последња ратникова битка, као потоњи
ратников плес, на пољу пред бозима и
прецима.

У ВЕЛИКИМ ЈАТИМА ГАЛЕБОВИ ПРЕЛЕЋУ

С вечери, у сутон, узлећу галебови са Дунава,
и прелећу преко врта мојега за тиховање,
звонећи и клицајући подно румених облака,
на зелен-плаветном небу,
на небу од тиркиза.

У јатима прелећу галебови, златно-румени и
пурпурни од вечерње светлости Сунца на
заласку, и њихов жубор и жамор,
у висини, буди у мени праискону сету,
а да не знам што!

У великим јататима галебови прелећу,
правилно распоређени у клин и у стреле,
извирући и наступајући из дубине,
као војске небеске,
на тиркизном бојном пољу што се унедоглед
простире, по дубини и ширини,
наизменице се смењујући од зачеља ка челу,

и повлачећи се са чела према зачељу.

Све јато за јатом извире и навире,
као да из валова Дунава узлећу јата и ројеви
крилатих риба, што се, у трену,
у галебове премећу, и чини се,
као да нема конца и свршетка томе,
као да ће јата сребрних,
златних и пурпурних галебова,
спрам румених зрака залазећег Сунца,
вечито да извиру и навиру,
све до свршетка света.

Док нада мноштем прелећу галебови,
с вечери, у сутон зелен,
ја их пратим и сазерцавам из бића сневајућег
својега, у стању исконог тиховања,
и на тренут ми се причини,
да сам и сам галеб у бескрајном јату
и мноштву галебова.

Са Дунава подухује вечерњи дашак,
и у врховима крошања трепери,

шуми и шушти жуто и румено лишће,
што се откида са грана, а потом лепрша,
лелуја и вијори укруг,
описујући тајинствену завојницу тренутка,
изван времена, у вечности.

Свежина вечери допире са Дунава,
и пун Месец - огроман, румен и жут - изгрева
понад тиркизног горја у даљини.

Некад ми се причини, да мој живот и није био
стварност у овоме свету, већ да је неко,
тајинствен и далек, сневао дивотан сан, у
којему сам ја, само у том сну божанског
сневача, тајносано живео.

Све што је било, па прошло, као да, уистини,
и није било!

И чега год да се присетан, и чега год да се из
времена минулог машим - све је као сан,
као дашак вечерњи, што у трену наиђе и,
у трену некамо мене.

Слобода је само у тренутку сневајућег стања.
Све док сневаш и машташ, дотле си и слободан!

А чим изиђеш из свог сневајућег бића, већ си
се упао у невидљиве замке овога света -
света у којему владају закони
нужности и принуде.

Сви у свету желе да те улове, да те приграбе и
присвоје, за себе; да будеш њихов, да будеш
свачији, а да никада не будеш свој.

Само снагом стваралачког бића и духа, можеш
да се заштитиш и одбраниш од света.
Сваки други покушај бекства из света -
завршиће се твојим поразом!

ТЕСЛИНА ТАЈНА

Ово је онострана прича Тајанственог Странца
који ме, једне летње ноћи за пунога Месеца,
изненада походи, да би ми открио
Тајну о Тесли.

Тесла је - приповеда Тајанствени Странац - све
време, од најранијег детињства, био повезан са
Женом од Светлости из Виших светова, коју је
некада звао Белом Вилом а некада, пак,
Богињом Самилости.

Жена од Светлости, са којом Тесла, како рекох,
још од најранијег детињства - преко своје
Мајке, која је, такође, била божанског порекла
- бејаше тајинствено повезан, и са којом је
остварио Савршену (Идеалну) Љубав, како у
оностраним тако и у овостраним
световима и пространствима.

Само су ретки божански посвећеници открили ову Теслину Тајну, о којој се приповеда, под заветом шутње, искључиво у тајним посвећеничким кружоцима, будући да овакве тајинствене оностране приповести и нису за обичан, непробуђен и неосвешћен свет.

(Ти о овоме можеш слободно да пишеш у својим лирским записима из Звездане Акаше, зато што твоје записе, као и твоју поезију, многи схватају као чисту мистику – песничко-вилењачку фикцију и уобразиљу; а то значи: да тебе нико не узима за озбиљно, јер си ти за све њих Песник Вилењак који ће заувек остати скривен у Оностраном – тако да ће ова Тајна остати и надаље Тајна, чак и после твојих обљављивања у лирским записима.)

Много је, од приземног света, смишљено и испричано лажних и неукусних прича о Тесли, будући да су радознали и, по природи својој, знатижељни људи, покушавали да одгонетну

разлог Теслиног уздржавања од љубавних веза
са женама у свету.

Тесла није желео да остварује никакве љубавне
везе са женама од овога света, зато што је већ
био остварио Савршену (Идеалну) Љубав са
Женом-Богињом, са Женом од Светлости из
Виших (Упоредних) светова!

Јер, ниједна му жена од овога света не би
могла да пружи ни делић од оне Љубави,
Самилости и Мудрости што му подари Жена од
Светлости - Бела Вила и Богиња Мудрости - са
којом, одувек и заувек, биваше тајинствено,
мистично и онострано повезан.

Када се говори о Великим Љубавима, о
Великим Љубавницима овога света, онда ваља
рећи и ово: Највећу Љубав у овоме свету
остварио је управо Тесла са својом
Женом од Светлости!

Све друге Велике Љубави у овоме свету јесу
испод Ове Теслине Љубави!

РОЂЕЊЕ КОСМИЧКОГ ТЕСЛЕ

Тесла је један од ведских богова,
који се, по задатку
из виших духовних и божанских светова,
низвео на Земљу, међу људе.

Разумљиво је,
да су све мрачне силе овога света
биле у завери против Теслиног божанства.

Теслин земаљски животопис
јесте космичка драма младога бога
у вечитом рату против сила мрака.

Да није вођен земаљски рат против Тесле,
данас би човечанство било
на високом културном,
духовном, научном и материјалном
ступњу космичког развоја,
а Мајка би Земља била девичански чиста
као у праскозорје света,

када се, из Творчеве Свести,
рађаху првобитни богови и људи.

ЗНАЈ И ПАМТИ!

Буди достојанствен, буди самосвестан,
буди самобитан!

Држи до себе, и чувај себе!
Чувај свој језик, чувај своје писмо,
чувај своје предање.

Осећај гађење над светом ништарија.
Над светом гмизаваца и пузаваца.
Над светом без Вертикале.
Дружи се само само онима који су од
племенита Рода.

Дружи се вазда само са Својима.
Нека туђинци за тебе увек остану туђинци.
Ниједан ти туђинац никада не може
бити Пријатељ.

Пријатељ ти је само онај ко је из твојега
звезданог јата, ко је од Рода
и Племена твојега.

Буди увек и на сваком месту свестан и
самосвестан: ко си и чији си!

Памти своје Претке, памти своје Богове!
Ти си један и непоновљив, ти си самородан,
самосвестан и самобитан, ти си – Бели Србин.
Знај, и памти!

НАСЛЕЂЕ ПРЕДАКА

Видљиво, вештаствено, материјално, физичко
тело наслеђујемо од предака.

У нашем физичком телу остављен је светлосни
и енергетски запис свих наших предака, од
самог почетка до данас.

Сва дела и недела наших предака записана су у
нашем видљивом телу.

Ту нам је кармичко наслеђе предака.

Сва друга тела - виша, душевна, духовна и
божанска - можемо да поправљамо, да
мењамо, да снажимо и јачамо, али, физичко
тело не можемо!

То је наш усуд, то је наш дуг према прецима.

Сви ми имамо многе и различне претке.

Имамо претке који су радили за Светлост, као
и претке који су радили за Таму.

Имамо претке божанских душа, и имамо претке
сеновитих душа.

Сви су они у нашем физичком телу оставили
светлосни и енергетски запис, а тај запис ми -
управо ми! - морамо да препознамо
и освестимо.

Наша је дужност да поправљамо породичну и
племенску карму, да мењамо, поправљамо и
укидамо колективну карму.

Ми морамо, из себе и кроз себе,
да родимо своје претке.

Ми у свом телу и бићу морамо да извршимо
космичку рециклажу наших предака.

Јер, ми смо изабрани да то учинимо.

Уколико то одбијамо да чинимо, онда, испрва
почињу да пристижу различне опомене, да би
потом, ако се и надаље оглушујемо о опомене,
почели да нас сустижу ударци.

Најпре благи ударци, а затим све снажнији, све
јачи, и све жешћи.

Судбина наших предака је у нашим рукама.

Има оних предака који вапију из оностраних светова, који нас напросто моле, да им поправимо карму.

Рецимо, да су они у пакленим световима, а трајање њиховог страдања, трајање њихових мука у паклу, зависи од нас, од наших дела.

Зато морамо свесно преузети карму својих предака.

Када свесно преузмемо карму својих предака, онда нам пристиже помоћ из виших светова, од духовних и божанских бића, да карму предака заједнички преокренемо, да је поправимо, а некада и посве да је укинемо и поништимо.

Зашто је важно да свесно преузмемо карму својих предака?

Зато што ту карму неко мора да пружме, и да је набоље промени.

Уколико ми одбијамо, онда ће се та карма (па још и тежа!) излити на наше потомке.

А нашим потомцима ће бити још теже, још
ужасније, због тога што ће се карми наших
предака придодати и наша властита карма.

Тако ће нас проклињати наши потомци, а то је,
заиста, ужас по наше душе у
оностраним просторствима.

Све што можемо да учинимо
– то одмах чинимо!

Ништа не остављајмо у наслеђе
нашим потомцима.

Потрудимо се, да породична, племенска и
колективна карма стигне што чистија, што
бистрија и јаснија до наших потомака.

Потрудимо се, да се наши потомци рађају
лепи, здрави, благословени,
душевни и духовни.

Од наших дела, гле, зависи судбина
наших потомака!

ИСПУЊЕЊЕ СНА

Не тражи срећу већ испуњење свог сна.

Не очекуј благодети овога света,
већ озбиљност и одговорност
пред властитим посланством.

Не поправљај овај свет,
већ стварај посве нов и другачији свет,
у којему ће бити све савршено
од самога настанка и рођења.

Јер, ти ниси дошао на свет
да уживаш у пролазној и варљивој срећи,
већ да оствариш самога себе
у нечем вишем, светлијем и бољем
од свега што овај свет
понудити може.

СНОВИ И ВИЗИЈЕ ВИЛЕЊАКА

Људе идеализујем, србски род идеализујем,
пријатеље идеализујем.

Идеализујем и свет у којему живим.

Идеализујем га иако унапред знам,
да никада неће бити бити идеалан,
никада неће бити савршен.

Од детета сам само сневао, маштао и
идеализовао: људе, пределе, облаке,
звездано небо...

Идеализовао сам сваког човека, идеализовао
сам сваку жену у коју сам,
ко зна где и када, бивао заљубљен.

Идеализујем Бело Србство, идеализујем
претке, идеализујем потомке.

Идеализујем потомке који ће негда и негде
обитавати у једном лепшем, бољем и
дивотнијем свету, вековима после нас.

Идеализујем љубав, идеализујем лепоту и
красоту, идеализујем доброту и дивоту.

Све што ми је драго и мило – то идеализујем,
то већ видим као савршенство.

ПОЕЗИЈА И ДУША

За песника је поезија коју ствара: његова вера,
његова религија, његова поетика, његов
поглед на свет.

Песник ствара своју веру, своју религију; а не
прихвата туђинске вере, туђинске религије.

Он је један једини верник властите религије, и
он не тражи ни од кога да прихвати његову
веру, његову религију.

Песникова религија јесте једина религија на
свету која има само једног верника, и једина
религија на свету која не прогони вернике и
припаднике неке друге религије.

Поезија је и више од вере, и више од религије.

Поезија - то је цела Васељена, то су сви
овострани и онострани светови.

Поезија - то је стање и судбина Душе.

КАДА ЗАРОНИМ...

Када зароним
у дубоку космичку тишину у своме срцу,
тада осећам Вечност и Бескрај.

Када зароним
у дубоку космичку тишину у своме срцу,
тада бивам повезан
са свим бићима и световима,
са планетама, сунцима, сазвежђима
и звезданим јатима.

Када зароним
у дубоку космичку тишину у своме срцу,
тада ја нисам више ја,
већ моје ја бива
Велико Божанско Ја.

ВЕЋ ВЕКОВИМА СНЕВАН ЈЕДАН ДИВОТАН САН

Већ вековима сневам један дивотан сан, сан о
Србству Богова и Богиња.

Сан у којему живе само Срби Богови и само
Србкиње Богиње.

Ја верујем, и знам, да ће се тај сан остварити,
и да ће тај сан бити Стварност стварнија и
суштаственија од свих иних стварности
овога света.

Верујем, и знам, а и видим, да се тај сан већ
остварује, у тајинственим и оностраним
пространствима и световима.

Да ће се тај сан ускоро у потпуности остварити.

Да ће тај сан поништити све црне снове црних
и бесловесних владара овог света.

Тај сан о Србству Богова и Богиња распршиће и
развејати све снове бесова и гмазова који су

столећима и тисућлећима радили на сатирању
и затирању Србства.

У том сну који вековима сневам
- Србство побеђује!

Јер је Србство и рођено да побеђује.

Ја већ видим остварење тог вековног сна,
видим га у Језгру Звезданих Јата, видим га у
Вечном Водеану Живота, видим га у Акаши.

Тај сан који већ вековима сневам - сневају и
сунца, сневају и звезде, сневају и планете,
сневају и бића у свим световима, у свим
сазвежђима, у свим звезданим јатима.

Србство је створено и рођено да побеђује!

Србство је одувек било и
Србство ће заувек бити.

Први и најважнији Задатак Србства јесте
стварање бољих, лепших и дивотнијих светова.

Србство је кроз стотине векова рушило сва
демонска царства на Земљи, па ће и ово
бесовско царство за који трен срушити.

Ово бесовско царство на Западу нема
будућности - срушиће га Србство кад буде
дошао тај тренутак, а тај тренутак
само што није дошао!

Сви они који данас сикћу, насрћу и кидишу на
Србство, биће, за који трен,
покопани од Србства.

Једино Србство има будућности, а сви други
биће враћени у прошлост, јер су из
прошлости и дошли.

Тај сан који сневамо планете, сунца, звезде,
сазвежђа, звездана јата и ја, већ се остварује.

Када изиђете из ума опсене и уђете у
јасновидо срце, тада ћете видети да се тај сан
о Србству Богова и Богиња већ пред вама
остварује, и да је то Стварност стварнија и
суштаственија од свих стварности овога света.

ЈЕЗИК И СУДБИНА

У Летописима Акаше открих, да је Језик-
Мајка, који су стварали Богови Светлости –
Перун, Даждбог и Велес – поверен на чување
Срб-Урима, касти видовитих
и посвећених жреца.

Богови су наложили Срб-Урима – а то је уједно
био и Завет између Богова и Срб-Ура – да
Језик-Мајку морају да чувају од сваке врсте
кварења и кривотворења,
будући да се преко светих речи,
када се јасно и правилно из срца изговарају,
у наше унутарње биће уноси Светлост,
а када се речи искваре и обесвете,
и када се без љубави – у љутњи,
мржњи и бесу – изговарају, тада се у наше
унутарње биће уноси Тама.

Првобитни Језик-Мајка бејаше саздан од
исцељујућих и светлоносних речи које су
следиле Сварожницу илити Галактичку

Вертикалу, те да су наши посвећени преци,
захваљујући чистом Језику,
чистим речима, чистим мислима и чистим
осећањима, бивали бесмртни и вечни.

Смртност и трулежност у наше потоње претке,
а преко њих и у нас, њихове потомке,
ушла је онога трена када су потомци Срб-Ура
престали да савесно,
одговорно и будно бдију над Језиком-Мајком,
односно, када се Језик толико искварио,
да су у њему, у некоме добу,
преовладавале речи Таме,
речи које у себи садрже љутњу,
бес и мржњу.

Речи које изговарамо одбијају се од звезданих
наспрамних огледала,
и у наше се унутарње биће повраћа,
као космички одјек,
дејство изговорених речи.

У дубинама језгра нашег унутарњег бића,
дејство изговорених речи обликује суштаство

нашег унутарњег бића,
као и сва наша видљива и невидљива тела.

Песнички речено, ми стварамо своју судбину,
стварамо сами себе,
преко речи које изговарамо.

Какав нам је Језик, какве су нам речи,
таква нам је и судбина,
такав је и наш живот,
а такви смо и ми сами.

О СРБСКИМ БОГОВИМА

Истинита, веродостојна и права историја Срба може бити само она повесница који су писали и рисали србски песници, србски летописци, србски повесничари, србски посвећеници.

Све оно што су туђини писали о Србима, то расни и самосвесни Срби не желе да прихватају као истиниту и праву историју Срба, јер - знају - да то, ни у ком погледу, не може бити веродостојна повесница србска.

Истина о Србима јесте с ону страну званичне а кривотворене нордијско-германске и берлинско-бечке историје.

Србска историја - то је мета-историја, то је тајна и тајинствена историја скривена у србском предању, у србским митовима, у србским легендама и бајкама, у србском епу и у србском песништву.

Предање о србским боговима и богињама јесте најдивотнија и најчистија повесница о расним хиперборејским Белим Србима.

Када упознате србске богове и богиње, онда ћете упознати и своје древне претке, потомке звездане расе.

ТАЈНА ЗНАЊА БОГОВА ПРЕУЗЕТА ИЗ АКАШЕ

Древни посвећеници, који су усмено
преносили Знања Богова, сведоче о Три Сунца.

Када са Земље сазерцавамо,
Прво Сунце (до нас, у односу на нас) јесте
Појавно Сунце, које је Предајник Другог
Невидљивог Оностраног Сунца које је много
веће од Првог Сунца
илити Сунца Предајника.

Могли бисмо рећи, да је Прво Сунце уистини
Сунце Сочиво у којему са сабирају и ужижују
зраци Оностраног Сунца.

Прво Сунце не ствара Светлост, Топлину и
Топлоту, већ је Оно само Прималац и
Преносилац Светлости, Топлине и Топлоте
Другог (Оностраног) Сунца.

Древни су посвећеници могли да виде и са
Земље, на неким местима и у неким
тронуцима, и Онострано Сунце.

Видели су га као Светлосни Венац, као
Светлосни Прстен, као сребрно-златну Ауру око
Првог (Појавног) Сунца, пошто је Друго Сунце
много веће од Првог Сунца.

Древни су, такође, знали и за Треће Сунце,
Сунце Свих Сунаца, и то Сунце они су звали
Поноћним Сунцем,

будући да су Га сазерцавали у Тронуцима
када се Свето Време усаглашава и усаображава
са Светим Простором (а то се најчешће дешава
у Поноћ), односно, када се отвара Тајни
Пролаз, када се пројављује и указује
Галактички Портал према Трећем Сунцу,
према Сунцу Свих Сунаца.

Сунце Свих Сунаца јесте Првобитна Светлост
која прожима сва сазвежђа,
сва звездана јата, све појавне и непојавне

светове на свим ступњевима
Присуства и Стварања.

Древни су били носиоци Знања Богова, и та су
Знања претакали у бајке, у приче, у песме,
у митове и легенде, у усмена
и писана Предања.

Древни су живели у Заједништву са Боговима.

Они су учили од Богова,
Они су подражавали Богове.

Имена Богова – то је Стварност преточена у
Име, у Реч, у Слово.

Дејство Стварности јесте Реч,
јесте Слово, јесте Име Божанства.

Ко је Сварог?

Сварог је Име, Сварог је Реч, Сварог је Бог
Оностраног Сунца.

Сварог је Друго (Онострано) Сунце;
Он јесте Онострано Сунце.

Али, Сварог има Два Начела - Појавно и
Непојавно; што значи,
да је Он по Суштаству, гле,
Онострано Сунце, а по Дејству - Овострано
или Појавно Сунце.

Сварог је истовремено и Видљив и Невидљив.

Знамен Сварога (Коловрат) управо указује на то
- да је Он у исти мах и Појавно и
Онострано Сунце.

Када из Унутарњег сазерцамао Коловрат, тада
ће нам се открити да су у Знамену Сварогову
уписана Оба Сунца.

Да је Сварог само Бог Појавног Сунца, онда
Сварогов Знамен не би био Коловрат,
већ Точак или Круг.

Треће Сунце, Поноћно Сунце, Сунце Свих
Сунаца, Древни су звали Великим Триглавом.

Ко је Велики Триглав?

Велики Триглав - то су Три Сунца: Сварог -
Онострано Сунце; Перун - Појавно Сунце;
Свевид - Треће Сунце, Поноћно Сунце (зато што
Свевид и ноћу види), Сунце Свих Сунаца.

Морамо разјаснити да је Перун Сварогов Син,
односно, да је Перун носилац оног Свароговог
Начела које се односи на Појавност, на
Појавно Сунце.

Перун је рођен из Свароговог Суштаства; Перун
је Сварогово Начело Суштаства.

Перун има Дејство Сварогово, али нема
Суштаство Сварогово.

Али, Суштаство Сварогово јесте Суштаство
Великог Триглава, Суштаство
Сунца Свих Сунаца.

Перун је Владалац Доњег Неба.
Сварог је Владалац Средњег Неба.

Велики Триглав је Владалац Горњег
(Највишег) Неба.

Велики Триглав чине Три Сунца, Три Начела,
Три Бога Једног Суштаства.
Три Бога јесу Један Бог, јесу Једно Суштаство
Присуства и Стварања.

Немогуће је разумети и схватити Родну Веру
без Галактичких Знања.
Зато бих ја Родну Веру назвао Родним Знањем.
Више одговара реч Знање неголи Вера!

Родна Вера или ти Родно Знање јесте
Предање Богова.

У Родној Вери јесте скривено Знање о Рођењу
Богова, о Стварању и Рађању Светова.
Родно Знање јесте Галактичко Знање, Знање из
којег су произишле све потоње митологије,
све потоње религије,
сва потоња учења на Мајци Земљи.

Родна Вера бејаше дуго чувана и скривана, јер
је тако одговарало мрачним

владарима на Земљи.

Није смела да се открије и обелодани Истина
о присуству Звездане Расе, о присуству Људи-
Богова на Земљи, чији су изравни
потомци ВедСрби.

Морамо схватити и освестити, да су ВедСрби
изравни потомци Звездане Расе.

Морамо схватити и освестити да су одувек
постојали ВедСрби, а да Словена
никада није било.

Ову Истину морају да прихвате, да схвате и
освесте, сви расејани ВедСрби који се данас
зову Русима, БелоРусима, Украјинцима,
Словацима, Чесима, као и иним именима.

Нису данашњи Срби постали од Словена, већ су
данашњи Словени постали од Срба, од ВедСрба.
Нису Срби отпали од Руса, већ су Руси отпали
од Срба, од ВедСрба.

Са становишта Тајне Науке, није битно што

Срба има десет, а Руса стопедесет милиона, већ је за Тајну Науку битна Истина, а то значи, да су Срби Старији Брат Руса, а не обрнуто, како многи умишљају.

Људи у опсени овако размишљају: ако Руса има највише, онда су Срби постали од Руса.

Људи у Истини знају, да су сви постали од Срба, од ВедСрба; знају да су сви Словени - Срби у расејању; Срби који су заборавили да су Срби, да су ВедСрби.

НАША ПРВОБИТНА ВЕРА

Срби су кроз векове највише страдали
од јудео-хришћана.

*За Србе су једно те исто ислам
и јудео-хришћанство.*

Србима су ближи будисти и таоисти од било
којег јудео-хришћанског народа.

Наравно да под Србима подразумевам и Русе,
будући да су Руси само Руси Срби.

Рим и Цариград за нас су једно те исто.

За нас је једно те исто источно и западно
јудео-хришћанство.

И једни и други све чињаху на нашем
вековном сатирању и затирању.

Ово је почетак свих почетака, ово је почетак
нашег буђења и освешћивања.

Док то не освестимо, ми не можемо напред.

Напросто, не можемо!

Оно што су нам чинили ватикански језуити, то
исто (само прикривено!) чињаху
и грчки калуђери.

Јудео-хришћанство јесте јудео-хришћанство,
свеједно да ли је источно или западно.
Никада ми не бисмо запали турскога робства,
да нас пре тога јудео-хришћани
не преполовише, да не затрше
многа племена наша.

Турци су били само последица страшних
јудео-хришћанских погрома над Србима.
Док то не освестимо, ми не можемо
ни напред ни навише.
Ми никуд не можемо све док тога
не будемо свесни.

А управо тога морамо бити свесни, јер нас
велики послови чекају у будућности.
Јудео-хришћанско православље
нема никакве везе са Србством.
Наше је само ведсрбско ПравоСлавље.

То је наша Вера, то је наш Пут.
Јудео-хришћанско православље јесте вера
оних који већ вековима
и тисућама година раде
на нашем сатирању и затирању.
Наша Вера јесте Знање звездане расе.
Знање наших галактичких предака.

Наша Вера, то је наш ген, наш светлосни запис,
наша првобитна светлост,
наше посвећеништво, наше стваралаштво.
Све што тражимо напољу, у спољноме свету,
то је већ у нама, у нашем унутарњем бићу.

НОВЕ ШКОЛЕ ЗА НОВО ДОБА

Ако немаш визије, немаш ни себе!

То је закон.

Виши галактички, космички и божански Закон.

Мисли шта год хоћеш, али без визија, без

виших духовних и божанских визија,

ти ниси ти!

Ако уметник нема визија,

онда нема ни уметничког дела.

Ако један народ нема визија о себи и својој

држави, онда нема ни народа, ни државе.

Србији требају школе стваралачких визија.

Не школе у којима ће да се предају техничка и

технолошка знања, да се стварају

роботи и киборзи,

већ школе у којима ће се рађати стваралачке

личности, самосвојне и самобитне личности од

божанских визија.

Нема личности без вертикале.

Без вертикале ничега нема.

Вертикала је карактер, виши карактер,
редак карактер.

Вертикалу нема техничка и технолошка
интелигенција; вертикалу имају само они
који се образују на галактичким, на космичким,
на божанским знањима и искуствима.

Ако не уништимо ове позитивистичке и
мундијалистичке школе, онда ће те школе
уништити и нас и нашу децу,
као и децу наше деце.

Сваки самобитан и самосветан човек мора бити
против оваквих школа,

јер то су школе за идиоте и дебиле,
за слуге и роботе Великог Инквизитора.

Свако ново друштво почиње од
деце и са децом.

Ако не променимо школе, ако не створимо неке
нове школе, онда су бесмислене све друге
промене и обнове друштва.

Почетак свих почетака јесу деца; почетак свих

почетака јесу нове образовне, продуховљене и
освешћене школе.

Родитељи, не будите спавачи!
Сваког дана проверавајте шта ваша
деца уче у школи.

Ако не бдијете над својом децом, онда ћете
већ колико сутра и ви сами бити изгубљени
заједно са својом децом.

Изгубљени, не од данас до сутра, већ заувек!

Да би могло да се обнови, препороди и
васкрсне Србство, онда се, за почлетак, морају
уништити ове и овакве србске школе.

Ове и овакве србске школе нису за освешћене и
словесне, већ за поробљене и бесловесне.

Родитељи, пре него што упишете своју децу у
школу, упознајте будуће учитеље и наставнике.

Разговарајте са сваким понаособ; упознајте и
душу и биће сваког оног којему ћете
поверити своју децу.

Наставник мора да буде образован и моралан.

Није довољно само знање, техничко и

технолошко знање наставника, већ наставник
мора да буде личност од етике,
личност од вертикале, личност од карактера -
високог катактера!

Наставник мора да зрачи духом!
Мора да буде оваплоћење вертикале!

Распитајте се, проверите, испитајте ко пише
уџбенике за вашу децу.

Ко су аутори уџбеника из којих
ће учити ваша деца!

Да ли су то заиста образовани, просвећени и
освешћени аутори, или тек слуге ватиканских и
бриселских чиновника.

Ваша деца морају да се образују, морају да
стичу темељна и темељита знања,
из оних уџбеника које ће писати самобитни и
освешћени србски стваралачки посвећеници.

Не верујте им ништа,
већ све сами проверавајте!

Није лако бити родитељ, али је истовремено и
најлакше бити родитељ.

Ово је зен-будистички парадокс
који открива саму суштину.

Није лако бити родитељ, ако љубави немаш;
најлакше је бити родитељ, ако љубави имаш!
Ако љубави имате, онда ћете из часа у час, из
дана у дан, будно мотрити на своју децу.
Колико ви бдијете над својом децом, толико
ће и Божански Дух да бдије над вама!

Све је труло у србским државним школама, и ту
не помажу никакве поправке, никакве реформе.
Овакве школе морају да се посве униште, те да
се из темеља, из Бића, граде нове школе - нове
школе за Ново доба!

НОВО ДОБА БЕЛИХ ГАЛАКТИЧКИХ СРБА

Мржњом и злом никада нећемо победити
непријатеље своје.

Ако на мржњу узвраћамо мржњом, ако на зло
узвраћамо злом, онда је свршено с нама.

Ми, Срби, нисмо рођени да мрзимо, и нисмо
створени да чинимо зло.

То није у нашем Бићу и Суштаству, то није
наш светлосни запис, то није наше Посланство,
то није наша галактичка и космичка Мисија.

Другим народима је дано да мрзе и да чине
зло, али нама, Србима - није!

Ми смо у Посланству Првобитне Светлости, ми
смо - Хиперборејци.

Ми смо раса Белих Вилењака.
Раса Белих Вилењака јесте виша Звездана Раса.

Сварог је наш Праотац, Он је наш
Божански Пра Предак.

Мокоша је наша Пра Мајка, наша Пра Ма Тера.
И Сварог и Мокоша имају два начела -
божанско и човечанско.

Истовремено: и Бог и Богиња,
и Човек и Човечица.

Они су наизменице боравили како на Земљи
тако и у Унутарњем Небу.

У Праскозорје СрбИрије наши су Богови
обитавали и живели с нама и мед нама.

Тада је постојао Савез између нас, Белих Срба,
и Богова, и опет, Савез између нас, Белих Срба,
и Белих Вилењака.

Из мешовитих бракова Белих Срба и Белих
Вилењака рађали су се Исполини - Колоси,
Титани, Дивови.

Србкиње су негда рађале Исполине.

Да ли ће Беле Србкиње поново рађати Титане?
О судбини расе Белих Срба одлучују Србкиње.

Не Срби, већ Србкиње!
Ако Србкиње не желе више да рађају Исполине,
већ Патуљке, онда је свршено
с Расом Белих Срба.
У том случају, ми смо Раса без
будућности на Земљи.

Исполине рађају они Срби и Србкиње који су
повезани са Акашом,
са Галактичким Језгром, са Божанским
Прецима у ПодНебесју.

ПодНебесје је Доње Небо у којему данас, у
овоме трену вечности,
обитавају Птерун и Велес,
Лада и Весна, Срб и Србона,
као и ини Богови наши и Богиње.

Исполини се рађају из Космичке
Свести и Велике Душе.

Из Љубави Космичке Свести и Велике Душе,
из Љубави која запљускује
и обавија Човека и Човечицу,
рађају се Исполини.

Ово је доба космичке магије,
доба космичке омаје и опсене.
Доба кад Земљом влада магија.

Мрачна, црна магија.
Ово је доба Закривљеног
Галактичког Огледала.

У овоме добу - све је илузија,
све је омаја и опсена.

Ми данас имамо Криву (Лажну) Слику Света.
Не само што је наш ум поробљен,
већ су и сва наша чула - како спољна тако
и унутарња - поробљена.

Велики Брат, Велики Инквизитор,
јесте Велики Маг,
Велики Црни Опсенар.

Погледајте: све је око нас, у Лажноме Свету,
црна магија, најцрња и најмрачнија магија!

Када ноћу прошетате градовима,
и ако, на тренутак само,
зађете у ноћне клубове,
ви ћете видети - не Такао,

не ни Девети Круг Пакла, већ Тартар;
а Тартар је, по учењу Древних,
сфера или пространство испод Пакла.
Али, владавина Таме пролази.

Ускоро ће Галаксија изићи
из Космичке Опсене.
И потом ће сва бића на Земљи,
као и у иним световима,
имати Јасну Слику Света.

Тада ће се поново рађати Исполини.
И, Љубав ће поново бити - Божанство!

То је Ново Доба Белих Галактичких Срба.
Доба у којему ће Бели Срби обновити Савез са
Боговима и Белим Вилењацима.

Ново Доба већ долази.

За посвећене, за велике посвећенике, Ново
Доба је већ дошло!

СЛАВА И ЧАСТ!

Слава и Част свим Белим Србима и свим Белим
Србкињама, што у овоме времену посвећено
дејствују, делају, чине и раде на буђењу и
освешћивању Белога Србства!

Сваки Бели Србин јесте брат мој, и свака Бела
Србкиња јесте сестра моја.

Ово понављам вазда и увек у своме Срцу, у
својој Души, у своме Бићу.

Ово је моја мантра, моја силница, моја
соколница, моја узданица.

Поштујући, ценећи, чувајући и спасавајући
сваког Белог Србина и сваку Белу Србкињу, ја
поштујем, ценим, чувам и спасавам своје
Племе и свој Род, своју Породицу,
па и Самога Себе.

Сви они Бели Срби и све оне Беле Србкиње,
што у овоме тренутку вечности с Љубављу буде
и освешћују Бело Србство, ући ће, зацело -
верујем и знам! - у Сварогов Златни Ириј.

Свима њима - Слава и Част!

ТАЈИНСТВО СВЕТОГ ХРАСТА

Данас се поново сретох са Светим Храстом.

Седео сам на стотинак корака од њега, зурећи кроз крошње заплъуснуте сипућим млазевима румене светлости залазећег Сунца.

Свети гај, утонуо у тишину древности, бејаше преливен и окупан блистајућим небесним слаповима румене, љубичасте и плаветно-зелене светлости.

Свети Храст стајаше, усправан и достојанствен, понад свих дрвета, наткриљујући све крошње у окружењу, као да будно и одговорно бдије над сваким дрветом, над сваком крошњом, у свом древном краљевству.

Зурећи кроз трепевике, из свог тихујућег унутарњег бића, видео сам огромну румено-љубичасту ауру око Светог Храста.

Његова аура, у пречнику од двеста корака, била
је у виду двојне завојнице унутар титрајућег
љубичастог круга од светлости.

Силазећи све дубље у своје унутарње срце, чуо
сам дивотно вилинско појање уз гајде равнице
и свирале ветра.

Чуо сам вилинку сазвежђа и звезданих јата, чуо
сам уједначене и смирене
откуцаје властита срца.

Драги, племенити и дивотни Свети Храст!

Под његовом сам моћном крошњом, негда
давно, први пут загрлио и пољубио лепоту
девојку која је пристала да путује са мном до
накрај света, до краја живота.

ПЕСМА ПЕРУНОВОГ РАТНИКА

Колико Срба
верује у Србство,
толико ће Србство
сутра бити.

Колико Срба
верује у Србију,
толика ће Србија
сутра бити.

Колико Срба
верује у себе,
толико ће сутра
Срба бити.

ЉУБАВ И ВЕРА

Љубав је Тајна.

Тајна Душе и Срца.

Што је већа Љубав, већа је и Тајна која је
обавија.

Изван Тајне - нема Љубави!

Јер Љубав не може да живи, да дише, да
узраста без Тајне.

Тамо где нема Тајне - нема ни Љубави!
Љубав је Тајна зато што није од света, и што
мора да се скрива од света.

Свет је непријатељ и убица Љубави!

Стога ће Љубав заувек остати Тајна у свету.
Али, није само Љубав Тајна - Тајна је и Вера.
Оно у шта верујемо Душом и Срцем - то је,
такође, Тајна!

Свет не може да схвати и прихвати двоје:
Љубав и Веру.
Љубав и Вера иду упоредо, руку под руку.
Што је већа Љубав - већа је и Вера.
Јер, Онај што Љуби - Верује у Оно што Љуби!
И то је његова Вера.

Наша Љубав јесте наша Вера.
Ко не Љуби - тај и не Верује!

И опет: ко не Верује - тај и не Љуби!

Љубити и Веровати,
Живети и Умирати,
и Поново се Рађати -
јесте једно те исто.

Тајна све обавија, Тајна све чува, брани, штити
и спасава.

КАРМА И КОСМИЧКИ БОЛ

Народи који наносе боли другим народима
нестају после неког (у Космосу јасно
предвиђеног и одређеног) времена:
у космичким циклусима од тридесет и шест,
седамдесет и две, сто четрдесет и четири,
или двеста осамдесет и осам година,
све у зависности од тежине космичког бола.

Тајна наука о бројевима може унапред да
предвиди нестанак сваке империје зла.

Што је веће зло, што је већа патња коју
одређена империја зла наноси другим
народима, тиме је и краћи опстанак дотичне
империје, тиме је и бржи
њен коначни нестанак.

Постоје империје зла,
али постоје и народи зла.

Народи зла стварају империје зла и тако
настаје зачарани круг: време сетве и жетве се

убрзава и згушњава до коначног
урушавања или распршивања.

Космички бол је друго име за карму.

Постоји лична карма али постоји
и колективна карма.

Постоји карма; породице, племена, рода,
народа, расе, па и човечанства.

Лична карма је уплетена и умрежена у све ине
карме - од породице до човечанства.
Космичком болу нико није умакао.

Карма је неумољива!
Неумољива и сурова.

Ако желите да знате које ће државе, који ће
народи најпре нестати са лица Земље, само
пратите патње и боли које те државе и ти
народи наносе другим народима,
другим бићима.

Свако биће којему се наноси бол ослобађа
огромну количину енергије која се изравно
одашиље у Акашу, у Језгро звезданих јата,
у Космос.

Енергија је неуништива: не може се избрисати,
не може се поништити -никад и ничим!

Енергија бола разликује се од свих иних
енергија по томе што вапије за космичком и
божанском Правдом, што вапије за космичком
и божанском Осветом.

То је енергија крика, урлика, вапаја и молбе
упућене вишим бићима, вишим световима!
На енергију бола Биће Космоса (а то Биће
можете назвати и Богом, ако вам воља!)
одговара својом енергијом Одмазде,
Освете и Казне.

Казна која стиже из Срца Космоса јесте
страшна, јесте најстрашнија казна која некога
може задесити.

Када се Биће Космоса свети, тада се тресу и
руше светови!

За наношење бола невиним бићима,
нема опроштаја.

Космос не прашта никоме.

Упамтите: Космос не прашта!

У заблуди су све оне религије које својим
верницима говоре о опроштају зла и злочина.

Не верујте онима који вам причају да Бог
прашта све наше злочине, сва наша
непочинства, сва наша зла.

Ништа се не прашта!

Сваки узрок (а то је бол) има своју последицу
(а то је одговор Космоса на бол).

Како може неке да се прашта
свесно учињен злочин?!

Ни говора!

Људи наносе боли, а Богови одговарају на
крике и вапаје оних којима се наноси боли.

Не верујте оним религијама у којима нема учења о карми и реинкарнацији (о поновно рођењу и животним токовима).

То нису потпуне и заокружене религије.
Те религије нису усаображене и усаглашене са Природом, са Космосом, са Васељеном.

Зато припадници тих религија и наносе страховите боли другим народима, другим људима, другим бићима.

И, зато те религије нису религије будућности!

СВАРГА - ТРЕЋЕ (УНУТАРЊЕ) НЕБО СВАРОГА

Сада је већ и бесловесним Србима јасно, да је
јудео-кршћанство уништило првобитну,
ведсрбску и хиперборејску Европу.

Свеколика је Европа, до појаве јудео-
кршћанства, била ведсрбска,
хиперборејска и аријевска.

То је била Европа слободних, дичних и
достојанствених племена и народа.

До појаве ове рептилске религије није уопште
било ратова међу европским племенима,
родовима и народима.

Пре свега, морамо да разјаснимо, да јудео-
кршћанство није оригинална, самосвојна,
самобитна и самоникла религија, већ је то
компилицаја (а на србском компилација значи
пабирчење) разних и различних ведсрбских,
хиперборејских учења.

Нижа гмазовска раса, која је (преко материјалних добара) била моћна још и у оно доба, присвојила је ведска и хиперборејска знања и умећа, да би створила своју религију којом ће изнутра разарати, те потуљено и лукаво уништавати, ведске, аријевске и хиперборејске народе и културе. Сви су јудео-кршћански свећеници и жреци били из рептилске расе; сваки папа је био Црни Рептил.

На врхунцу њихове моћи, Европом је завладала тама од века.

То је доба када су Рептили успоставили Инквизицију, и када су јавно, по свим европским трговима, спаљивали најхрабрије Хиперборејце и најлепше Хиперборејке.

Јудео-кршћански жреци и свећеници имали су задатак да уцењују и заводе, а некада и силују, најлепше беле жене по Европи, а оне беле жене који нису пристајале да буду љубавнице

и курве црних жреца и свећеника бивале су
проглашене за вештице и јавно спаљиване
на ломачи.

Ватикан је одувек био змијско, рептилско
гнездо, у којему су свећеници и жреци
оргијали са белим робињама.

И не само Ватикан, већ су се и у свим јудео-
кршћанским самостанима (манастирима)
одвијале оргије с благословом Црнога Папе.

Најлепше беле жене бивале су под присилом
одвођене у манастире, и предаване црним
жрецима и свећеницима.

Тако је изнутра разарана и уништавана Европа
беле хиперборејске расе,
тако су стварани Атлантисти.
Атлантисти су потомци белих робиња и црних
жреца и свећеника.

Они су се рађали по јудео-кршћанским јавним
кућама које ми, из незнања и наивности,
називамо манастирима; ту су одгајани,
подизани и васпитавани да буду телесна гарда,
да буду до скота покорни и понизни
преторијанци Црних Папа,
црних владара из сенке.

Сада вам је јасно, зашто Атлантисти желе да
сатру и затру Беле Србе,
Хиперборејце и Аријевце.

Атлантисти су лажна бела раса; Атлантисти су
лажни Европљани.

У њих је рептилски ген,
у њих је гмазовски и змијски днк.
Јер, потомци Гмазова јесу, такође, Гмазови!

Има још нешто што морамо да разјаснимо и
освестимо: ислам је само једна од варијаната
јудео-кршћанства.

Обе (све!) те религије почивају на праисконој
мржњи према свему ведсрбском, према свему
хиперборејском и аријевском.

Србски Пут навише води преко Глактичке
Вертикале, ка Белим Боговима и Богињама, ка
ПраРодини, ка ПраДомаји Сварге (Трећега
Неба) Сварога.

ОДА БЕЛОМ СРБСТВУ

Није битно шта ће о мени мислити,
причати и писати они
који су били моји савременици
и они који ће после мене доћи
кроз стотину лета,
али ја морам да кажем и ово:
Само у Беле Србе
и Беле Србкиње
имам поверења,
и само у Бело Србство верујем.
Туђинцима уопште не верујем,
и у њих немам никаква поверења,
макар да се на жртвенику,
пред Живим Богом Створитељем,
и по стотину пута закуну.
Верујем у Живога Бога Створитеља,
у Мајку Васељену
и у Бело Србство,
у Бело Србство Хиперборејаца
и Првобитних Аријеваца.

СРБИ, БОЈТЕ СЕ!

Ви сте одувек побеђивали,
и ви сте рођени да побеђујете.

Ви сте виша звездана раса,
ви сте потомци Белих Богова,
ви сте синови и кћери
Бескраја и Вечности.
Сви светови Бескраја и Вечности
јесу ваши светови.

Овај свет
јесте само један од мноштва ваших светова
расејаних по сазвежђима,
расејаних по звезданим јатима,
расејаних по оностраној
и оностраној Првобитној Васељени.
Срби, не бојте се!
Јер немате ни кога
ни чега да се бојите!

ЗАВЕТ РАТНИКА ДУХОВНОГ СУНЦА

На свом Духовном Унутарњем Небу потражи
најсјајнију Звезду, и према њој се управљај.

Своје срце повежи са Срцем Неба, свој ум
усмери према Божјем Уму, свој дух усаобрази
са Великим Духом Стварања.

Твоја воља нека происходи из Воље
Створитеља; твоја намера нека исијава из
Намере Створитеља.

Иза Видљивог Сунца потражи Невидљиво
Сунце, потражи Оно Сунце које је родило Ово
Сунце, и њему се заветуј, њему се посвети.
Ти си посвећени ратник чији је отац Духовно
Сунце и чија је мајка Васељена.

Твоја су браћа сва сунца и твоје су сестре све
звезде, како у видљивим тако и у невидљивим
световима; како с ову страну тако и с ону страну
Обзорја Збивања у Бескрајном Колу Вечности.

Света дужност посвећеног ратника Духовног
Сунца јесте да брани Племe и Род, да се
жртвује за све оне који су му мили и драги, и
који су од Рода и Племeна његова.
За посвећеног ратника Духовног Сунца нема ни
греха ни злочина; када брани, штити и спасава
Племe и Род, заиста нема ни греха ни злочина.

Може - у одбарни Рода, Племeна и Светиња -
погубити на стотине, на тисуће човеколиких
звери, ни тада неће бити никаквога греха и
злочина, јер дужност ратника и јесте да брани -
и одбрани! - Светиње, Племe и Род.

Убијајући човеколике звери, ратник Духовнога
Сунца самога себе - у вишим световима -
посвећује, крчећи и отварајући свој
Тајинствени Унутарњи Пут ка Ирију Трећег
(Унутарњег) Неба.

РОД И РОДИНА

*Сваргина Оса Великих Предака
И гле, издајство је страшније од смрти!*

Велики Посвећеници Ведских Срба, чији смо ми Потомци, који су били носиоци Светих Знања, следили су Сваргину Осу у свему што су чинили, у свим пословима како свагдањим тако и духовним, како земаљским тако и небеским. *Сваргина Оса* је оно што ми данас зовемо *Вертикалом*, мада ми је по свему лепши онај првотни, древни израз, зато што је описан, сликовит, песнички. Сварга илити Сунце је Божанство, Бог Светлости!

Наравно да су наши Древни Преци знали да иза видиљивог, илити појавног, постоји и Оно Невидљиво, Непојавно Сунце, а то, управо, и јесте Сварга, Сваруна, Сварог.
То је Велики Дух Стварања,
Творац, Створитељ.

Држећи се Сваргине Осе, следећи Сваргину
Осу, наши су Велики Преци морали у свему, у
сваком трену, бити одговорни. Бити одговоран,
што и сама реч казује, значи одговарати Богу
Створитељу. Од Бога непрестанце струји
Милост, Животно Дејство, а од нас се очекује
да одговарамо, да благодаримо илити
захваљујемо Створитељу за Живот, и за све што
смо од Њега примили.

У то Древно Доба све је било посвећено, све је
било свето, и светиња.

Језик је био посвећен, Род је био посвећен,
Родина (Родна Груда) је била
света и посвећена.

Дужност, и задатак (оно што је задато и дато!),
сваког Ведског Србина била је, да свим Бићем
својим чува то троје, а што је уистини једно:
Језик, Род и Родину!

Онај (ако би се то неким чудом и догодило!),
који би издао једно од то троје, био би
исписан из *Свете Књиге Живота*.

Шта значи бити исписан из
Свете Књиге Живота?

То значи да се име таквога (издајника,
издајице, изрода!) никад и нигде (ни у
Породици, ни у Племену, ни на земљи, ни на
води, нити у дому нити у гори), не би ни узгред
споменуло. Не би му се ни могила, илити
громила знала. Он је постао Безимен.

Његови би потомци, из свог родослова,
брисали илити прескакали његово име. Он, за
породицу и за племе, није ни био рођен.
Никад га ни било није!

За Ведске Србе, Ратнике Светлости, издајство је
било страшније од смрти. Кад би неко од нас
питао неког од наших Великих Предака: Шта је
страшније од смрти, Он би, не трепнувши,
одговорио: Издајство!

Нама је, данас, оваквима какви јесмо, боље
рећи оваквима какви нисмо, тешко да појмимо,
да схватимо тежину издајства.

Издати Некога или Нешто значи изневерити,
издати самог Сваргу, самог Бога. Издавши свој
Род, издао си и Оно Што Је Над Родом!

Ко изда Род, издао је и Завет Рода са Богом!
Јер, тежина издајства и јесте у томе што ти
ниси издао само оно видљиво и појавно (то би
ти се још и могло опростити!), већ је много
теже, и страшније, то што си издао Завет,
Светињу Духа, Тајну Рода и Племена.
Кад год неко од нас изда једно,
издао је све троје.

Издавши Језик, истовремено си издао
и Род и Родину.

Ако издаш Родину, издао си и Језик и Род.
А кад издаш Род, онда си издао и самога себе!
И, на концу, једна песничка слика.

**Свако је од нас на Пропланку Светлости,
на Великој Пра Васељенској Позорници,
у сваком трену, у сваком часу.**

**Високо горе, у Највишем Небу, бдије и
будно мотри Бог Створитељ (то је
Божја Ложа), испод Највише Ложе седе
Велики Преци, а мало ниже наши Велики
Потомци. Ми смо на Позорници под
Божанским Светиљкама (Рефлекторима),
и, играмо**

Своју Животну Улогу.

**Од наше игре, гле, зависи како судбина
Предака тако и судбина Потомака!**

Незнање је највећи грех, стоји у Светим
Ведским Књигама. Не заборавите никада, да је
незнање, уистини, највећи грех!

Простор-Време је само игра Тривида! Не
постоје ни Прошлост ни Будућност.

Постоји Само Овај Трен, Ово Вечно Сада!
И, све се, заиста све, дешава Овде и Сада!

РОДИНА И МАЈКА СРБИЈА

Родољубље је љубав према Роду и Родини.
Ако љубиш Род, онда љубиш и Земљу твојега
Рода, а то је Родина, Домаја, Родна Груда,
Отачество (Отаџбина).

Колико љубиш Родину, толико ћеш и бити
штићен, чуван, негован и храњен од Родине.

Онај ко презире Род и Родину, гле! самога себе
презире и исписује из Свете Књиге Предака.
Јер, Родина је више од земље, од твари, од
вештаства, од материје; Родина је Биће - Биће
сушто, суштаствено и духовно.

Ако своју Родину, а то је за нас Србија, видиш и
осећаш као Мајку, онда ће Србија уистини за
тебе и бити Мајка.

Кад се обраћаш Србији, онда се обраћаш
Мајци, и благодариш Мајци Србији што те
храни, штити, љуби и чува твоје тајне.

Ти можеш путовати диљем и широм
земаљскога шара, можеш бити путник путујући
и грађанин света, али, само је Србија твоја
Родина, само је Србија твоја Мајка.

Када би само петина Срба видела и осећала
Родину као своју Мајку, тада Србију нико
никада не би покорити могао!
Јер, снага и моћ Србије јесте саобразна нашој
љубави према Мајци Србији.

ВЕЧЕРЊА ПЕСМА, РАДОСНА И СЕТНА

Доброту коју осећамо
и препознајемо у своме унутарњем бићу, нигде
у свету нећемо наћи.

Оно што је најлепше и најдивотније
с краја краја Свемира,
далеких светова, сазвежђа
и звезданих јата,
то само у души нашој обитава.

Љубав о којој смо
кроз многе животе сневали и маштали,
због које смо у бесаним ноћима
патили и умирали од туге и чежње,
једино ћемо у срцу своме открити.

ПЕРУНОВИ ВРТОВИ

Посматрај Појавни Свет из својега
унутарњег Бића!

Посматрај Појавни Свет као Духовни Свет из
својега унутањег Битија!

Посматрај Духовни Свет као Извор Вечнога
Живота из својега унутарњег Суштаства!

Посматрај Природу као Живо и Душевно,
Словесно и Духовно Биће и Битије; посматрај
је очима своје Освешћене Душе!

Посматрај Земљу као Велику Свету Мајку свих
Бића и Битија што на Њој обитавају; и
благодари, свуда и вазда, Мајци нашој Земљи,
за све дарове и све дивоте које од Ње
непрестанце примамо -
од почетка без почетка
па све до свршетка без свршетка!

Буди саобразан са Природом и
Великом Светом Мајком!

Буди саобразан са свим Бићима и Битијима што
на Мајци Земљи обитавају!
Буди саобразан са Великом Освешћеном Душом
Пра Васељене!

Буди саобразан са свим иним световима и са
тајинствима звезданих јата, чији број и меру,
гле, још нико никада познао није!
Буди саобразан са Великим Духом Стварања; и
буди сутворац Његов, творећи дела душевне
лепоте и духовне дивоте!

Ако си све ово појмио и схватио; ако си све
ово познао и освестио; ако си све ово
светлосним зраком у Бићу својему уписао, и са
свиме се у Суштаству Битија својега
усаобразио, ти ћеш се онда -
у Самом Надбитију Пра Васељене -
назвати *Сварјом* -
Посвећеним Чедом
Светлости!

РАДУЈ СЕ!

Радуј се, Душо моја!

Живот је Песма!

Живот је Радост!

Тамо где нема Радости, ни Живота нема!

Живети, значи радовати се!

Радуј се, Душо моја!

Твој Отац жели радосну да Те види!

Твоја Мајка жели радосну да Те гледа!

Радуј се, Душо моја!

Људи су Ти убили Радост!

Свет Ти је убио Радост!

А Ти венеш,

сахнеш, чилиш и нестајеш,

зато што више нема

Радости у Теби,
што више нема
Љубави у Теби!

Радуј се, радуј, Душо моја!
И никада немој
престати да се радујеш!

Загледај се у звездано небо,
и радуј се!
Погледј плаветан цвет у пољу,
и радуј се!
Загледај се у облаке вечерње румене,
и радуј се!
Послушај пев тица,
и радуј се!
Загледај се у лица пролазника,
и радуј се!

Све што видиш, чујеш и осећаш, гле,
све је то Радост једна непојамна,
и непоновљива!

Радуж се, радуж, Душо моја!

Ослободи се страхова!

Ослободи се брига!

Ослободи се морања!

Ослободи се кривице!

Створитељ распршује све страхове!

Отац развејава све бриге!

Мајка распршује сва морања!

Дух развејава све кривице!

Радуж се, радуж, Душо моја!

И никада немој престати

да се радујеш!

О САМОСВЕСНОЈ И САМОБИТНОЈ СРБКИЊИ

Никад још, у новијој повесници нашој, није
било оволико пробужених и освешћених,
самосвојних и самосвесних Срба и Србкиња!

Расно, Ведско Србство, бива – из дана у дан, из
час у час – све моћније,
све снажније и, све јаче.

Да будем искрен, у овоме времену свих
времена, буђење Ведског Србства одвија се,
превасходно, преко самосвојних и
самобитних Србкиња.

Србска Човечица, Србска Жена – како је давно
записано у Летописима Акаше – спасиће и
васкрснути, када буду наступила последња
времена, Расно Ведско Србство.

И, ту нема ничег чудног!

Сваки србски посвећеник, сваки расни
ВедСрбин зна, да је Србска Жена кроз векове
спасавала и васкрсавала Србство.

Србкиња је одувек била посвећена и божанска
ратница, која је предводила ведска аријевска
србска племена у светим ратовима против
туђинаца и душмана.

Богиња С(е)рбона јесте родоначалница србских
ратничких племена.

Иза мита о Амазонкама крије се истинито
Тредање о ведсрбским светим ратницама, од
којих су стрепели сви наши вековни душмани.

Амазонке су свете ведсрбске аријевске ратнице,
праве богиње, како по лепоти и мудрости, тако
и по ратничкој неустрашивости.

Туђинска, варварска и дивља племена нижих
човеколиких раса, никада нису разумела нас,
па су и ово Тредање о Србским Ратницама
погрешно протумачила.

Али, то су њихове, а не наше опсене!

Важно је да ми, ВедСрби, знамо истинито
Предање о Амазонкама.

Србска Жена у свеколиком ВедСрбском
Предању има суштаствено и битно место.

Она је у самој жижи ВедСрбског Мита.

*У Древних Срба, Жена је у свему била
изједначена, и равноправна, са Мушкарцем.*

Са појавом јудео-кршћанства (а то је
ВедСрбском Бићу посве страна и неприродна
религија!) почело је поробљавање Женског
Начела и Женског Суштаства.

Ако желимо да останемо и живимо у Истини,
онда морамо рећи овако:

онај ко је наумио да уништи Расно Ведско
Србство, најпре је отпочео са убијањем Србске
Жене, јер Расно Србство почива на
Расној Србкињи.

Оно што су започели јудео-кршћани, пре
двадесет векова, то су данас преузели
мундијалисти, глобалисти, сатанисти,

комунисти, либерали и све ине белосветске
шудре и парије скривене иза невладиних
организација.

И, надасве, ово још да освестимо, и запамтимо:

ВедСрбство не може васкрснути без Посвећене
и Самобитне Србкиње!

Ми, ВедСрби, морамо посве да се ослободимо
јудео-кршћанских опсена и мађија: на Женском
Начелу почива Раса и Род,
почива Васцели Свет!

Без Самосвесне Србкиње,
нема ни Самосвесног Србства!

ОСТВАРЕЊЕ ЉУБАВИ

Сваки је човек губитник, све док не оствари
своје визије и снове о љубави.
Јер љубав је потпуно остварење и
испуњење личности.

Нема остварене и испуњене личности без
остварења љубави.

Љубав ништа не може да замени!
Ако не остваримо своје визије и снове о
љубави, онда ништа нисмо остварили.

Све друго је залудно и бесмислено.
Све друго је привид, варка и опсена.

Колико смо љубави остварили, колико смо
љубави примили и даривали
- толико и вредимо!

Можемо ми постићи ово или оно, можемо
остварити ово или оно, можемо од људи бити
поштовани и цењени оволико или онолико,
али, ако љубави нема - онда ничега нема!

Ако су нам срце и душа празни, онда и ми
звечимо од празнине и бесмисла.
А срце и душу може само љубав
да оствари и испуни.

Све друго је лаж, и по стотину пута - лаж!

ЖИВОТ У ВЕЧНОСТИ МЕЂУ БОГОВИМА

Ко је господар својих мисли, снова и визија,
тај је господар и света.

Какве су нам мисли, снови и визије, таква нам
је и судбина у свету.

Нама се дешава оно што мислимо, сневамо и
јасновидимо.

Да ли ћемо у свету бити победници или
губитници, то зависи од наших мисли,
снова и визија.

Од наших мисли, снова и визија, где, зависи да
ли ћемо живети љубав или мржњу, доброту
или зло, лепоту или ружноћу,
светлост или таму.

Од наших мисли, снова и визија, такође,
зависи и наша бесмртност, као и наш живот у
вечности међу боговима.

ПОЕЗИЈА ЋЕ СПАСИТИ СВЕТ!

Песму посвећујем

*Зорки, Милану, Радосаву, и иним пријатељима,
који ми припомажу у овоме свету,
да дела песничка творим!*

Ма шта ви мислили, пријатељи моји, ја свим
Бићем својим верујем, и знам,
да ће Поезија спасити Свет!

Кад кажем Поезија, онда мислим на Дух
Стварања, на Лепоту и Дивоту, на Нешто
Божанско што није од овога Света!

Можете ми се насмејати, можете ме сматрати
занесеним и детиње уображеним,
али Глас Бога Живога у мени,
Глас Суштаства Суштог,
мени, кроз Биће моје песничко,
вазда поручује, да само Песничка Реч,
да само Велики Дух Стварања,
да само Лепота и Дивота далеких звезданих

светова, може спасити све нас, сва бића ина,
као и нашу Мајку Земљу!

Не замерите ми, пријатељи, и ако грешим!
И када будем напустио овај свет,
знајте да је тај сан,
који сам и будан сневао,
већи и лепши од мене!

Тај сан, гле, бејаше *Душа* моја жива!

БИО-БИБЛИОГРАФИЈА ПЕСНИКА

Драган Симовић, рођен 5. јануара 1949. године, на Звездари, у Београду, од оца Милете и мајке Станке (дев. Тановић).

Детињство проживео у брдима понад Ариља, на водопадима и слаповима Великог Рзава. Студирао југословенску и светску књижевност, на Филолошком факултету у Београду.

Тоезију и прозу, између 1974. и 1986. године, објављивао у разним књижевним гласилима: Књижевна реч, Књижевне новине, Савременик (Београд), Градац (Чачак), Расковник (Горњи Милановац), Повеља (Краљево), Ријечи (Сисак), и другде.

Објављене књиге поезије:

Оскоруша у присоју, Запис, Београд, 1982.

Сневачев Велики сан, Арион, Земун, 1983.

Пси Господњи, Арион, Земун, 1985.

Круг Вечерњаче, Нова Југославија, Врање, 1986.

Мајстор од Седам пећина, Арион, Земун, 1986.

Жена од Светлости, властито издање, Београд, 1989.

Господе, мој Господе, властито издање, Панчево, 1996.

Бела Србија, Вишњић, Панчево, 2007.

Вечерња сетна песма, Терун, Београд, 2010.

Земља белих ждралова, Терун, Београд, 2011.

Поћи ћу да нађем Земљу Светих Предака,
СРБски ФБРепортер/Пулу, САД, 2012.

Објављене књиге прозе:

Кућа на брду ветрова, властито издање,
Београд, 1992.

Тајне Неба, властито издање, Београд, 1992.

Орлови Терунових вртова, Вишњић, Панчево,
2007.

У Светим Гајевима Белих Вилењака, СВАРОГ,
Мали Стапар, 2014.

Вучје племе, СВАРОГ, Мали Стапар, 2015.

Објављене књиге из мистике и есотирије:

Магија бројева, Арион, Земун, 1986.

Мистика, Арион, Земун, 1987.

Путеви сазнања: Свами Вивекананда, Рудолф
Штајнер, Гардош, Земун, 1988.

Монографије из србске повеснице:

Један од ратника Светлости, о војводи Петру
Бојовићу, Вишњић, Панчево, 2006.

Велики ратници Светлости, о војводи Петру
Бојовићу и о генералу Павлу Јуришићу
Штурму, Вишњић, Панчево, 2007.

Члан Удружења књижевника Србије од 1986.
године, са статусом слободног уметника.

Обитава и ствара у Београду, на левој обали
Дунава.

<http://srpskizurnal.com/>

САДРЖАЈ

ПРЕДГОВОР.....	6
ПЕСМА О СМISЛУ	8
СВЕТЛОСТ У СВЕСТИ	9
О РАТНИЦИМА И ДУХОВНИЦИМА	11
МОЈИ ГАЛАКТИЧКИ ПРЕЦИ.....	16
НАША ПРВОБИТНА ВЕРА.....	20
НАШ СВЕТ ЧЕКА ДА СЕ РОДИ.....	23
ЉУБАВ НАШЕГ СРЦА	25
СРБСКЕ ГУСЛЕ	26
О РАСИ БОГОВА И БОГИЊА	28
ПУТ КА СВАРГИ.....	30
ГНЕВ ПРА СРБСКИХ БОГОВА	31
ПАМТИ СВОЈЕ ВЕЛИКЕ ПРЕТКЕ	35
РАСА И РОД	36
ПИСМО ГАЛАКТИЧКЕ ВЕРТИКАЛЕ	38
О ЛИЧНИМ ИМЕНИМА У БЕЛИХ (ХИПЕРБОРЕЈСКИХ) СРБА	41
КАЖА О РУЈАНИ И РУЈАНУ	47
ПОСЛЕДЊИ РАТНИКОВ ПЛЕС	53
У ВЕЛИКИМ ЈАТИМА ГАЛЕБОВИ ПРЕЛЕЋУ.....	56

ТЕСЛИНА ТАЈНА.....	60
РОЂЕЊЕ КОСМИЧКОГ ТЕСЛЕ	63
ЗНАЈ И ПАМТИ!.....	65
НАСЛЕЂЕ ПРЕДАКА	67
СНОВИ И ВИЗИЈЕ ВИЛЕЊАКА	72
ПОЕЗИЈА И ДУША	74
КАДА ЗАРОНИМ.....	75
ВЕЋ ВЕКОВИМА СНЕВАН ЈЕДАН ДИВОТАН САН.....	76
ЈЕЗИК И СУДБИНА	79
О СРБСКИМ БОГОВИМА	82
ТАЈНА ЗНАЊА БОГОВА ПРЕУЗЕТА ИЗ АКАШЕ	84
НАША ПРВОБИТНА ВЕРА.....	92
НОВЕ ШКОЛЕ ЗА НОВО ДОБА.....	95
НОВО ДОБА БЕЛИХ ГАЛАКТИЧКИХ СРБА.....	100
ПЕСМА ПЕРУНОВОГ РАТНИКА.....	109
ЉУБАВ И ВЕРА.....	110
КАРМА И КОСМИЧКИ БОЛ	113
СВАРГА - ТРЕЋЕ (УНУТАРЊЕ) НЕБО СВАРОГА	118
ОДА БЕЛОМ СРБСТВУ	123
СРБИ, БОЈТЕ СЕ!.....	124
ЗАВЕТ РАТНИКА ДУХОВНОГ СУНЦА	125

РОД И РОДИНА.....	127
РОДИНА И МАЈКА СРБИЈА	132
ВЕЧЕРЊА ПЕСМА, РАДОСНА И СЕТНА.....	135
ТЕРУНОВИ ВРТОВИ	136
РАДУЈ СЕ!	138
О САМОСВЕСНОЈ И САМОБИТНОЈ СРБКИЊИ	141
ОСТВАРЕЊЕ ЉУБАВИ.....	145
ЖИВОТ У ВЕЧНОСТИ МЕЂУ БОГОВИМА.....	147
ПОЕЗИЈА ЋЕ СПАСИТИ СВЕТ!.....	148
БИО-БИБЛИОГРАФИЈА ПЕСНИКА.....	150